

3457 - Ҳукми намози таровех барои занон

савол

Оё намози таровех барои занон низ машрӯъ аст? Оё барои онҳо адо намудани намози таровех дар манзил хуб аст ва ё ин ки барои ин намоз ба масҷид рафтан хуб аст?

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Намози таровех суннати муаккада аст. Қиёму-л-лайл (намози шаб) барои занон дар хонаҳояшон афзal аст, зоро паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст: **«Занонатонро аз рафтan ба масҷidҳо манъ накунед ва хонаҳояшон барояшон беҳтар аст».** Абудовуд ин ҳадисро дар "Сунан"-и худ дар боби "Баромадани занон ба масҷид" ва боби "Ташдид дар ин бора" ривоят кардааст. Ин ҳадис дар "Саҳиҳу-л-ҷомиъ" (7458) низ зикр шудааст.

Балки чи қадаре, ки намози зан дар макони махфитар ва хостаре адо гардад, беҳтар аст. Чуноне ки паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст: **«Намози зан дар ҳуҷрааш нисбат аз намози ў дар утоқи даромадгоҳ беҳтар аст ва намози ў дар ҳуҷраи хурди маҳсус, ки дар дохили ҳуҷра қарор дорад, нисбат аз намози ў дар ҳуҷра беҳтар аст».** Абудовуд ин ҳадисро дар "Сунан"-и худ, дар китоби "Намоз", боби "Баромадани занон ба масҷид" ривоят кардааст. Ин ҳадис дар "Саҳиҳу-л-ҷомиъ" (3833) низ зикр шудааст.

Аз Умми Ҳумайд зани Абуҳумайди Сойдӣ ривоят аст, ки ў ба назди паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) омада гуфтаааст: Эй расулуллоҳ! Ман дӯст медорам, ки намозро бо ҳамроҳи шумо бихонам. Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармуд: **«Ман донистаам, ки ту намозхониро бо ҳамроҳи ман дӯст медорӣ. Аммо намози ту дар ҳуҷраат нисбат аз намози ту дар утоқи даромадгоҳ беҳтар аст ва намози ту дар утоқи даромадгоҳ нисбат аз намоз дар ҳавлият беҳтар аст ва**

намози ту дар ҳавлият нисбат аз намози ту дар масциди қавмат беҳтар аст ва намози ту дар масциди қавмат нисбат аз намози ту дар масциди ман беҳтар аст». Пас ин зан амр намуд ва барояш дар ториктарин ва дурттарин гӯши хонааш масциде (намозгоҳе) бино карда шуд. Ва дар он ҷо то реҳлат аз дунё ва пайвастан ба Аллоҳ таъоло намоз меҳонд. Ривояти Имом Аҳмад. Ровиёни санади ин ҳадис мӯътамад мебошанд.

Аммо ин афзалият монеи рухсати рафтани занон ба масцидҳо намебошад. Чуноне ки дар ҳадиси Абдуллоҳ ибни Умар омадааст, ки мегӯяд: Аз расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) шунидаам, ки мегуфт: «**Занонатонро аз рафтан ба масцидҳо, ҳар гоҳ иҷозат биталабанд, манъ накунед**». Дар ин ҳангом Билол ибни Абдуллоҳ гуфт: Қасам ба Аллоҳ, ки занонро аз рафтан ба масцидҳо манъ мекунем. Абдуллоҳ ба ӯ рӯй оварда, ӯро чунон саҳт дашном дод, ки ҳеч гоҳ чунин дашномро аз ӯ нашунида будам ва гуфт: Ман аз расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) сухан мегӯям ва ту мегӯй, ки қасам ба Аллоҳ, занонро аз рафтан ба масцидҳо манъ мекунем. Ривояти Муслим (667).

Вале барои рафтани зан ба масцид шартҳои зерин зарур аст:

1. Бо ҳичоби комил бошад.
2. Худро хушбӯй карда набарояд.
3. Бо иҷозати шавҳар барояд.

Инчунин ҳангоми рафтани ба масцид ягон амали ҳароме, ба монанди хилвату танҳоӣ бо ронандай номаҳраме дар дохили худрав (мошин) ё амсоли он рух надиҳад.

Агар зан яке аз шартҳои мазкурро хилоф кунад, шавҳар ё валии зан метавонад ӯро аз рафтани ба масцид манъ кунанд, балки манъ кардан дар ин ҳолат бар ӯ воҷиб аст.

Аз шайхамон Шайх Абдулазиз оиди намози таровех пурсидам, ки оё барои зан хондани намози таровех дар масцид фазилати хоссе дорад? Шайх посухи манғӣ дода, гуфт, ки ҳадисҳо дар афзалияти намози зан дар хона ом аст, ҳам намози таровех ва ҳам дигар намозҳоро дарбар мегирад. Аллоҳ таъоло донотар аст.

Аз Аллоҳ таъоло бароямон ва барои дигар бародарони мусулмонамон ихлосу пазиришро пурсонем ва аз ӯ хоҳонем, ки амаламонро чунон гардонад, ки дар он муҳаббату розигии ӯ бошад. Дуруду паёми Аллоҳ ба паёмбарамон Муҳаммад бод.